

XIII. Facilități vamale acordate unor domenii de activitate

67. Facilități vamale acordate unor produse ale tehnologiei informației

Societatea "X" a efectuat în perioada august 1999 - decembrie 1999, un număr de 15 importuri de unități periferice pentru calculator, mai precis "*cititor cod bare*", din state ca Marea Britanie, SUA, Taiwan, Elveția, pentru care s-au întocmit declarații vamale de import. La dosarul cauzei se aflau depuse în xerox copie declarațiile vamale de import și facturile pentru aceste produse, din care reieșea ca ele au fost încadrate în Tariful Vamal de Import al României la codul tarifar 84.71.80.10.

Prin proces verbal de control reprezentanții brigăzii de supraveghere și control vamal din cadrul unei direcții regionale au procedat la verificarea încadrării tarifare a bunurilor importate.

Din analiza documentelor s-a constatat că societatea a efectuat un număr de 15 importuri pentru care s-au întocmit declarații vamale de import în scutire de la plata taxelor vamale în baza prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 50/1999. Un număr de 20 buc. de cititoare de bare model LS 9100, 50 buc. scannere model LS 4004, 2 buc. scannere model LT 1800, 10 buc. scannere model LS 4804 și 2 buc. scannere model MINI-X au fost eronat încadrate la poziția tarifară

84.71.80.10 încadrarea tarifară corespunzătoare fiind 84.71.60.90 conform Notelor Explicative aferente poziției 84.71/6 Secțiunea XVI. având în vedere că poziția tarifară 84.71.60.90 nu se regăsește în anexa la Ordonanța Guvernului nr. 50/1999 s-a stabilit de plată în sarcina petiționarei drepturi de import și majorări de întârziere aferente.

În motivarea contestației petiționara a susținut că nu era de acord cu încadrarea tarifară a produsului Symbol LS 1004, Symbol LS 4004, Symbol LSL 4804, Tyso CCD84T, Symbol LS 9100, ACCUSORT MiniX și ACCUSORT 22 DRX, înțelegând că acest produs se încadrează la poziția 84.71.80.10, ce făcea obiectul Ordonanței Guvernului nr. 50/1999 privind scutirea de la plata taxelor vamale a unor produse ale tehnologiei informației. Petiționara a menționat că produsele respective sunt asociate altor mașini de punere a informației pe suport sub formă codificată sau de tratare a informațiilor codificate, urmând regimul acestor mașini și a precizat că documentul "*Declarație vamală de import*" este completat de către declarantul vamal - o societate cu atribuții specifice, agreată de către direcția generală a vămilor, iar încadrarea tarifară făcută eronat nu a condus la prejudicierea bugetului, deoarece s-a achitat TVA aferentă produselor respective la momentul vânzării lor, profitul rezultat suplimentar din neplata taxelor vamale fiind impozitat cu cota de 38% la valoarea întregului.

Cauza supusă soluționării a fost dacă produsele importate de petiționară în perioada supusă verificării, respectiv "cititoare de bare" erau scutite la plata taxelor vamale, conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 50/1999 privind scutirea de la plata taxelor vamale a unor produse ale tehnologiei informației.

În drept, încadrarea mărfurilor în Tariful Vamal de Import al României se face conform Regulilor generale pentru interpretarea Sistemului armonizat de denumire și codificare a mărfurilor - prezentate în Anexa la Legea nr. 98/1996 pentru aderarea României la Convenția Internațională privind Sistemul armonizat de denumire și

codificare a mărfurilor, care la Secțiunea a XVI-a include următoarele produse:

“Mașini și aparate, echipamente electrice și părți ale acestora; aparate de înregistrat sau de reprodus sunetul, aparate de înregistrat sau de reprodus imagini și sunet de televiziune și părți și accesorii ale acestor aparate”.

În Tariful vamal de import al României în Secțiunea XVI la codul 84.71.60 sunt încadrate *“Unități de intrare sau de ieșire chiar conținând unități de memorie în același corp”* iar la 84.71.60.90 sunt încadrate *“Altele”*.

Produsele importate de petiționară se încadrează în categoria *“Altele”* din cadrul *“unități de intrare sau de ieșire, chiar conținând unități de memorie în același corp”*, la codul 84.71.60.90, care nu era prevăzut în Anexa la Legea nr. 50/1999 privind scutirea de la plata taxelor vamale a unor produse ale tehnologiei informației în care sunt incluse numai *“alte unități ale mașinilor de prelucrare automată a datelor, unități periferice”*, cod 84.71.80.10.

Totodată în Notele explicative aferente Tarifului Vamal de Import al României, la secțiunea *“cititoare magnetice sau optice”*, se precizează că:

“Cititoarele de coduri de bare utilizează în general dispozitive fotosensibile cu semiconductori și sunt folosite în special în legătură cu o mașina automată de prelucrare automată a datelor, ca unitate de intrare, sau cu alte aparate, de exemplu, casele înregistratoare. Ele sunt concepute pentru a fi folosite manual, așezate pe o masă sau fixate pe un aparat. Cititoarele descrise sunt incluse aici numai dacă sunt prezentate izolat. Asociate la alte mașini cum ar fi mașinile de punere a informației pe suport sub forma codificată sau de tratare a informațiilor codificate, ele urmează în măsura în care sunt prezentate în același timp, regimul acestor mașini.”

Din piesele aflate la dosarul cauzei s-a reținut că produsele importate de către petiționară sunt cititoare de coduri care intră în componenta mașinilor de prelucrare a datelor sau în componența casetelor înregistratoare și nu fac parte din categoria celor ce funcționează izolat, chiar dacă ele au fost introduse în România separat de componentele principale ale unui tot unitar, urmând regimul acestor mașini conform principiului *“accesoriul urmează principalul”*. Având în vedere că aceste produse se încadrează la poziția tarifară 84.71.60.90, și nu la poziția nr. 84.71.80.10, pretenția petiționarei de a beneficia de scutirea la plata taxelor vamale în baza Ordonanței Guvernului nr. 50/1999, pentru produsele importate, a fost nefondată.

Prin contestația formulată societatea nu a contestat modul de calcul al datoriei vamale ci încadrarea tarifară a produselor importate. Prin art. 3 lit. i) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, se precizează că *“drepturi de import reprezintă taxele vamale, taxa pe valoarea adăugată, accizele și orice alte sume care se cuvin statului la importul de mărfuri”*.

Nu s-a putut reține în soluționarea favorabilă a contestației susținerea petiționarei potrivit căreia documentul *“Declarație vamală de import”* este completat de către declarantul vamal - o societate cu atribuții specifice, agreată de către direcția generală a vămilor, întrucât prin art. 40 din Hotărârea Guvernului nr. 626/1997 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României se precizează faptul că:

“Declarația vamală în detaliu, semnată de importator, de exportator sau de reprezentanții acestora are valoarea unei declarații pe proprie răspundere a acestuia în ceea ce privește:

- a) exactitatea datelor înscrise în declarația vamală;
- b) autenticitatea documentelor anexate la declarația vamală;
- c) plasarea mărfurilor sub regimul vamal solicitat.”

Raporturile contractuale existente între petiționară și declarantul său vamal, dădeau acesteia dreptul de a se îndrepta împotriva declarantului pe calea unei acțiuni în justiție.

Având în vedere considerentele reținute anterior, **contestația petiționarei a fost respinsă ca neîntemeiată.**

68. Facilități vamale aferente bunurilor destinate activităților miniere

Reprezentanți ai serviciului de supraveghere vamală și luptă împotriva fraudelor vamale din cadrul unei direcții regionale vamale au efectuat un control vamal ulterior privind importurile derulate de către societatea «X» în perioada 1999-2001 și au constatat că aceasta a importat în regim definitiv utilaje, aparatură și echipamente industriale în baza Legii minelor nr.61/1998; o parte din aceste importuri s-au efectuat cu achitarea drepturilor vamale de import. Organele vamale au consemnat că societatea «X» a obținut de la Agenția Națională pentru Resurse Minerale, prin cesionare de la societatea «Y», licență de concesiune pentru exploatarea resurselor minerale de gips și că ordinul privind transferul licenței a fost publicat în Monitorul Oficial al României, iar prin Hotărârea Guvernului nr.583/22.07.1999 s-a aprobat licență de concesiune pentru societatea «Y» în perimetrul respectiv.

Prin actul de control, agenții constatatori au mai precizat că societatea contestatoare a încheiat cu partenerul extern «Z» un contract comercial pentru livrarea de echipament industrial, aparatură și utilaje necesare pentru extracția zăcămintelor și minereurilor necesare pentru producerea gipsului. Organele vamale au constatat că în licență de exploatare prin art.13 alin.1.3 este specificat faptul că societatea beneficiază de facilitățile fiscale prevăzute la art. 36 alin.1

lit.d) din Legea minelor (pentru echipamentele care nu se produc în țară, necesare operațiunilor de refacere a mediului deteriorat în urma activităților miniere), și că societatea contestatoare a menționat în Anexa F din Licență de exploatare, vizată de Ministerul Industriei și Comerțului, lista echipamentelor importate, iar în urma adreselor scrise emise de contestatoare către acest minister au fost obținute aprobările pentru derularea importurilor în cauză.

Întrucât societatea contestatoare a înaintat aceste documente biroului vamal, autoritatea vamală a aprobat ulterior restituirea drepturilor vamale achitate cu ocazia importurilor. Autoritatea vamală a efectuat ulterior un control la sediul societății, respectiv în perimetrul de exploatare alocat și a constatat că societatea «X» nu a folosit utilajele, echipamentele și aparatele importate cu facilități vamale în baza art.36, lit.d) din Legea nr. 61/1998-legea minelor, pentru refacerea mediului conform celor declarate de către importator, bunurile importate fiind folosite exclusiv în procesul de producție, respectiv pentru concasarea și sortarea zăcămintului de gips. Pentru acest fapt, organele vamale au încheiat o notă de constatare constatând că societatea a încălcat prevederile art.71 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României, născându-se astfel o datorie vamală, formată din drepturi vamale și majorări de întârziere.

În motivarea contestației, societatea a susținut că are ca obiect de activitate extracția pietrei calcaroase, a gipsului și a cretei, a pietrei pentru construcții și a altor minereuri nemetalifere și că utilizează linii tehnologice specifice activității miniere, iar pentru eficientizarea acestei activități în programul de investiții pe anul 2000 s-a introdus obiectivul *“Stație de concasare și sortare în carieră”* pentru care în perioada iunie-iulie 2000 s-au realizat importuri de utilaje în regim de import definitiv cu plata taxelor vamale și a TVA. Societatea a arătat că acuzația formulată de organele vamale de nerespectare a destinației declarate a bunurilor, este nefondată, întrucât importurile de utilaje au fost efectuate ca urmare a încheierii unui contract cu firma «Z» din Austria, care a avut ca obiect

“proiectarea, livrarea și construirea unei stații de concasare și sortare rocă în carieră”.

Contestatoarea a mai arătat că își desfășura activitatea conform prevederilor în vigoare respectiv Legea nr.61/1998, legea minelor și în baza licenței de exploatare acordată societății «Y» și transferată societății contestatoare. Contestatoarea a mai menționat că după ce au fost achitate taxele vamale aferente declarațiilor vamale de import în cauză, a solicitat restituirea taxei vamale, iar TVA a fost achitată cu ordine de plată și dedusă în decontul de TVA aferent lunilor în care s-au realizat aceste importuri. Contestatoarea a considerat că sunt incidente situației de fapt următoarele prevederi legale: art. 3, 10, 14 și 36 lit. a) - d) din Legea nr. 61/1998, și că licența de exploatare prevede la Importuri - capitolul XIII

-pct. 18, 18.1.1: *“Titularul beneficiază de facilitățile fiscale prevăzute de art. 36 alin. 1 și 3 din Legea minelor”*; *“Aceasta licență va fi guvernată interpretată și clarificată conform legislației române în vigoare”*.

Societatea a arătat că în conformitate cu punctul b) al articolului 36 din Legea nr.61/1998 *“bunurile necesare pentru executarea activităților miniere”* erau reprezentate de linia de concasare, echipamente și componente care aparțineau acestei linii și care nu reprezintă așa cum organele vamale în mod eronat au concluzionat: *“bunuri pentru refacerea mediului”*.

Societatea contestatoare a considerat că argumentele aduse de organele vamale, respectiv de schimbare a destinației vamale și de formare a unei datorii vamale pentru produsele importate, nu au suport legal.

Așadar, cauza supusă soluționării a fost dacă societatea «X» beneficiază de facilitățile fiscale prevăzute de art. 36 din Legea nr. 61/1998, Legea minelor, în condițiile în care “Linia de concasare și sortare” cuprinsă în Anexa F din licență de exploatare, importată de societate din Austria în regim definitiv în scutire de taxe vamale, nu a fost utilizată în scopul operațiunilor de refacere a mediului deteriorat în urma activității miniere, destinație prevăzută în licență de exploatare, fiind utilizată în activitatea de producție a societății.

În drept, art. 36 alin.1 lit.b) din Legea nr. 61/1998, Legea minelor precizează:

“Titularii licențelor beneficiază de următoarele facilități fiscale:

î...ș b) scutirea de taxe vamale a importurilor de bunuri necesare pentru executarea activităților miniere, efectuate de către titulari sau de către subcontractanții acestora.”

Prin Hotărârea Guvernului nr.639/1998 privind aprobarea Normelor pentru aplicarea Legii minelor nr. 61/998 la art. 48 se preciza că *“Titularii licențelor beneficiază de facilitățile fiscale prevăzute la art. 36 din Legea minelor nr. 61/1998”*.

Întrucât mărfurile importate au fost folosite în scopul desfășurării activității de producție minieră, respectiv de concasare și sortare a zăcămintului de gips, fapt consemnat și de organele vamale prin nota de constatare, a rezultat că aceasta beneficiază de facilitățile fiscale prevăzute de actul normativ invocat anterior, înscrierea mărfurilor într-o anexă sau alta a licenței de exploatare neputând conduce la anularea facilităților instituite prin lege în favoarea titularilor de licență pentru bunurile necesare desfășurării activității miniere.

Pentru considerentele reținute anterior, a rezultat că organele vamale au procedat în mod eronat la recalcularea drepturilor vamale pentru importurile derulate de societatea contestatoare, stabilind de plată în sarcina acesteia taxe vamale, TVA și majorări de întâziere, drept pentru care contestația a fost admisă.

69. Facilități vamale acordate instituțiilor de învățământ superior

Fundația “Y” a importat o serie de bunuri, în scutire de la plata drepturilor vamale conform art. 173 alin. 3 din Legea învățământului nr. 84/1995. Prin act constatator încheiat de biroul vamal a fost stabilită ca datorată în sarcina Fundației o sumă reprezentând datorie vamală. În urma controlului efectuat în conformitate cu prevederile art. 61 din Legea nr. 141/1997 s-a constatat că Fundația nu era acreditată și nu putea beneficia de facilitățile prevăzute de art. 17 alin. 3 din Legea nr. 84/1995. În sarcina contestatoarei au fost calculate și majorări de întâziere aferente datoriei vamale.

În motivarea contestației, societatea a arătat că a importat în scutire de la plata drepturilor vamale o serie de utilaje pentru dotarea cantinei universității, conform art. 173 alin 3 din Legea nr. 84/1995, republicată. Contestatoarea a mai susținut că interpretarea dată de direcția Generală a vămilor în temeiul adresei nr. 43755/23.11.2000 a Ministerului Educației și Cercetării era neconformă cu legea deoarece se face o gravă confuzie între învățământul particular acreditat și universitatea particulară acreditată. Învățământul particular acreditat se referă la facultăți, specializări acreditate prin hotărâri ale Guvernului României și nu la universități acreditate, având în vedere că nu există nici o prevedere în Legea nr. 84/1995, republicată și în Legea nr. 88/1993, republicată, referitoare la acreditarea universităților, ci doar la înființarea lor, universitatea sa îndeplinind condițiile pentru înființare prevăzute de art. 5 alin 4 din Legea nr. 88/1993, republicată.

De asemenea, contestatoarea a invocat în sprijinul afirmațiilor sale proiectul de Lege privind înființarea Universității sale, înaintat Senatului spre adoptare de Guvernul României.

Cauza supusă soluționării a fost dacă contestatoarea putea beneficia de facilitățile prevăzute de art. 173 alin. 3 din Legea învățământului nr. 84/1995, în condițiile în care Universitatea sa nu este acreditată.

În drept, art. 173 alin. 3 din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, prevede:

“Documentația tehnică și materialele pentru construcții destinate învățământului de stat și celui particular acreditat, precum și achiziționarea de aparatură, utilaje, fond de carte, publicații și dotări pentru procesul didactic sunt scutite de T.V.A. și de taxe vamale.”

Ca urmare a adresei direcției Generale a vămilor prin care se solicitau lămuriri privind modul de interpretare a articolului 173 alin 3 din Legea nr. 84/1995, republicată, Ministerul Educației Naționale prin adresa nr. 43755/23.11.2000, aflată în copie la dosar, a precizat că nici una din universitățile particulare nu era acreditată, și deci, nu putea beneficia de facilitățile prevăzute în articolul mai sus menționat.

Conform art.1 din Legea nr. 88/1993, republicată, privind acreditarea instituțiilor de învățământ superior și recunoașterea diplomelor, înființarea instituției de învățământ superior se face prin lege, iar la art. 6 din același act normativ se prevedea că acreditarea instituției de învățământ superior se făcea tot prin lege.

Referitor la invocarea de către contestatoare a prevederilor proiectului de lege privind înființarea universității sale, s-a reținut că întrucât acesta nu a fost adoptat de Parlament, nu a fost publicat în Monitorul Oficial și nu întrunea calitatea de normă juridică aplicabilă în speță.

În aceste condiții, contestatoarea în calitate de titulară a operațiunilor vamale de import, nu putea beneficia de facilitățile prevăzute de art. 173 alin 3 din Legea nr. 84/1995 privind Legea învățământului, republicată, astfel încât în mod legal organele vamale au stabilit de plată în sarcina sa o datorie vamală.

Având în vedere considerentele de mai sus, **contestația a fost respinsă ca neîntemeiată.**